Szkoła Psychoterapii Poznawczo-Behawioralnej Uniwersytetu SWPS
pod kierownictwem
dr hab. Agnieszki Popiel i dr Ewy Pragłowskiej

Warszawa 17.09.2026

GŁOS W DYSKUSJI

– STANOWISKO prof. USWPS AGNIESZKI POPIEL i dr EWY PRAGŁOWSKIEJ

W przestrzeni publicznej toczy się obecnie ożywiona i niezwykle ważna dyskusja na temat przyszłego kształtu regulacji zawodu psychoterapeuty w Polsce. Jako osoby od ponad ćwierćwiecza współtworzące ten obszar, kierujące studiami podyplomowymi: 4-letnią Szkołą Psychoterapii Poznawczo-Behawioralnej Uniwersytetu SWPS i odpowiedzialne za kształcenie kadr medycznych i psychologicznych, pozwalamy sobie zabrać w niej głos.

Nasze stanowisko pozostaje jednoznaczne: nowoczesna psychoterapia powinna opierać się na badaniach naukowych - przede wszystkim tych dotyczących skuteczności klinicznej, efektywności kosztowej, rzetelnej ocenie efektywności procedur (HTA) oraz realnej, powszechnej dostępności sprawdzonych metod leczenia dla osób w kryzysie. W tym duchu na Uniwersytecie SWPS uzyskało wykształcenie w psychoterapii ponad 1300 specjalistów, zgodnie z międzynarodowymi standardami PTTPB i EABCT. Nasi absolwenci i słuchacze codziennie pracują w szpitalach, poradniach, Centrach Zdrowia Psychicznego, a także w oświacie, szkołach oraz placówkach systemu resocjalizacji, biorąc mierzalną odpowiedzialność za zdrowie pacjentów i podopiecznych. Ich wysoki profesjonalizm wynika wprost z solidnego wykształcenia bazowego — psychologicznego, medycznego czy pedagogicznego — połączonego z intensywnym, rygorystycznym szkoleniem klinicznym w metodach o dowiedzionej naukowo skuteczności.

Niedawny list otwarty prof. Bogdana de Barbaro, w którym odbiera on prof. Przemysławowi Bąblowi prawo wypowiadania się w tej dyskusji, unaocznia źródło obecnego impasu. **Paradygmaty, z których wyrastamy, istotnie się różnią. Próba narzucenia całemu środowisku jednego rozumienia kształcenia i superwizji (pod pozorami akceptacji różnorodności podejść reprezentowanych przez autorów projektu ustawy) – z pominięciem standardów wypracowanych w nurcie poznawczo-behawioralnym (określanych przez PTTPB, EABCT czy WCCBT) oraz dorobku psychologii akademickiej – głęboko podważa zaufanie do rozwiązań proponowanych przez Grupę Roboczą zawartych w projekcie ustawy o zawodzie psychoterapeuty.**

Przekaz listu (zakwestionowanie prawa do udziału w dyskusji, wybiórcze definiowanie kryteriów bycia psychoterapeutą i pracy pod superwizją) uderza bezpośrednio w setki naszych słuchaczy i absolwentów. Dokładnie tak jak prof. Przemysław Bąbel, realizują oni całościowe, wymagające 4-letnie studia podyplomowe lub szkolenia, spełniają wszelkie wymogi ustawowe i na zaawansowanych latach szkolenia, pod stałą superwizją, niosą rzetelną pomoc chorym. Podważanie ich kompetencji to nieuzasadnione unieważnianie wysiłku specjalistów, na których opiera się dziś w znacznej mierze publiczna ochrona zdrowia psychicznego, system oświaty oraz resocjalizacji, a także psychoterapia w sektorze niepublicznym.

Szkoła Psychoterapii Poznawczo-Behawioralnej Uniwersytetu SWPS
pod kierownictwem
dr hab. Agnieszki Popiel i dr Ewy Pragłowskiej

Nasze stanowisko i postulaty:

Prawo pacjenta do świadomego wyboru metody leczenia jest bezdyskusyjne. Jednak fundamentem w pełni autonomicznej decyzji oraz oceny, czy dane oddziaływanie jest spójne z jego wartościami, pozostaje rzetelna informacja o stopniu naukowej skuteczności oferowanej metody w odniesieniu do konkretnego problemu, z którym zmaga się osoba korzystająca z psychoterapii. Bez transparentnej wiedzy o dowiedzionej efektywności wybór pacjenta staje się pozorny.

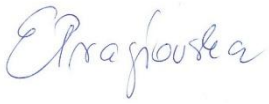
Szacunek dla wykształcenia bazowego i dorobku akademickiego: Stajemy w obronie wszystkich osób w trakcie całościowego szkolenia. Połączenie dyplomu psychologa, lekarza czy pedagoga z ustrukturyzowanym, kształceniem klinicznym (w ramach którego odbywa się superwizja) daje prawo — formalne, etyczne i merytoryczne — do leczenia - prowadzenia psychoterapii u pacjentów oraz do aktywnego udziału w debacie publicznej.

Przejrzystość i weryfikowalność metod: Regulacje prawne nie mogą sankcjonować rozwiązań ignorujących międzynarodowe standardy oceny skutecznosci psychoterapii (EBP i HTA). To zaniedbanie ogranicza transparentność decyzcji i dostęp do ustrukturyzowanych metod terapii opartych na dowodach. W nowoczesnym systemie zdrowia miarą nie mogą być historyczne tradycje szkoleniowe, lecz zobiektywizowane efekty psychoterapii czyli leczenia metodami psychologicznymi.

Rozsądna regulacja państwowa: Rozwiązaniem służącym pacjentom nie są wszechwładne izby ani uznaniowość wąskich gremiów, lecz uregulowanie psychoterapii jako rejestrowanego zawodu medycznego pod nadzorem Ministerstwa Zdrowia i CMKP — z czytelnym kryterium dowiedzionej skuteczności każdej finansowanej procedury.

Kierujemy programem naukowym w jednym z siedmiu ośrodków szkolących w psychoterapii, rekomendowanych przez PTTPB, kształcących według standardów PTTPB spełniających wymogi EABCT i WCCBT. PTTPB to aktualnie 8 tysięcy członków (głównie psychologów, lekarzy, pedagogów specjalnych) i ponad 3 tysiące certyfikowanych psychoterapeutów i superwizorów psychoterapii. Solidaryzujemy się z prof. Przemysławem Bąblem oraz wszystkimi słuchaczami i specjalistami, certyfikowanymi psychoterapeutami oraz osobami kształcącymi się w psychoterapii, którzy kierując się dobrem pacjenta swoją pracę opierają na rzetelnej wiedzy, szacunku i dialogu.

dr hab. Agnieszka Popiel
psychiatra, psychoterapeuta
SUPERWIZOR-DYDAKTYK PTTPB
Kierownik Szkoły Psychoterapii
Poznawczo-Behawioralnej USWPS

dr n. hum. Ewa Pragłowska
specjalista psycholog kliniczny
SUPERWIZOR-DYDAKTYK PTTPB
Kierownik Szkoły Psychoterapii
Poznawczo-Behawioralnej USWPS